II

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 декември 2007 година

за присъединяване на Европейската общност за атомна енергия към Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения

(2008/99/ЕО, Евратом)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 101, втори параграф от него,

като взе предвид Решение 2007/513/Евратом на Съвета от 10 юли 2007 г. за одобряване на присъединяването на Европейската общност за атомна енергия към Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения [1],

като има предвид, че:

(1) Член 2, буква д) от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия („Договора за Евратом“) гласи, че Европейската общност за атомна енергия („Общността“) чрез съответен контрол трябва да гарантира ядрените материали да не бъдат отклонявани за цели, различни от онези, за които са предназначени.

(2) Конвенцията за физическа защита на ядрения материал („конвенцията“) беше приета през 1979 г. и влезе в сила през 1987 г. 128 държави и Общността са страни по конвенцията [2]. Всички държави-членки са страни по конвенцията.

(3) Съдът на Европейските общности („Съдът“) [3] реши, че участието на държавите-членки в конвенцията е съвместимо с разпоредбите на Договора за Евратом само при условие че в рамките на собствените ѝ правомощия и юрисдикция Общността като такава е страна по конвенцията наравно с държавите-членки, както и че когато става въпрос за Общността, определени задължения по конвенцията могат да бъдат изпълнявани само чрез тясно партньорство между Общността и държавите-членки както при водене и приключване на преговори, така и при изпълнение на поетите задължения,

РЕШИ:

Член 1

Одобрява се присъединяването към Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения от името на Европейската общност за атомна енергия.

Текстът на Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения (приложение 1) и на декларацията на Европейската общност за атомна енергия в съответствие с член 18, параграф 4 и член 17, параграф 3 от посочената конвенция са приложени към настоящото решение (приложение 2).

Член 2

Инструментът за присъединяване се депозира при генералния директор на Международната агенция по атомна енергия, който е депозитар на Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения, възможно най-скоро след приемането на настоящото решение под формата на писмо, подписано от ръководителя на Делегацията на Европейската комисия към международните организации във Виена.

[1] ОВ L 190, 21.7.2007 г., стр. 12.
[2] Към 31 май 2007 г.
[3] Решение 1/78 от 14 ноември 1978 г., СПС 1978 г., стр. 2151, по-специално първата част от диспозитива на решението и точка 34.

Член 3

Членът на Европейската комисия, отговарящ за външните отношения, потвърждава чрез нота, съгласно приложението към настоящото решение (приложение 3), че ръководителят на Делегацията на Европейската комисия към международните организации във Виена е натоварен да депозира приложената към решението декларация при генералния директор на Международната агенция по атомна енергия, който е депозитар на конвенцията („пълномощно“), възможно най-скоро след приемането на настоящото решение.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2007 година.

За Комисията

Andris PIEBALGS

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Конвенция за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения

ДЪРЖАВИТЕ — СТРАНИ ПО НАСТОЯЩАТА КОНВЕНЦИЯ,

КАТО ПРИЗНАВАТ правото на всички държави да развиват и използват ядрената енергия за мирни цели и тяхната законна заинтересованост от възможната полза при използването на ядрената енергия за мирни цели,

УБЕДЕНИ в необходимостта да се улеснят международното сътрудничество и трансферът на ядрени технологии с оглед използване на ядрената енергия за мирни цели,

КАТО СЪЗНАВАТ, че физическата защита е жизненоважна за опазване на общественото здраве, безопасността, околната среда и националната и международната сигурност,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД целите и принципите на Хартата на Организацията на обединените нации, отнасящи се до подържането на международния мир и сигурност и поощряването на добросъседските и дружески отношения и сътрудничеството между държавите,

КАТО ОТЧИТАТ, че според текста на член 2, параграф 4 от Хартата на Организацията на обединените нации „Всички членове се въздържат в международните си отношения от заплахи или употреба на сила срещу териториалната цялост или политическата независимост на която и да било страна, или от всяко друго поведение, несъвместимо с целите на Организацията на обединените нации“,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Декларацията относно мерките за ликвидиране на международния тероризъм, приложена към Резолюция 49/60 на Общото събрание от 9 декември 1994 г.,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да предотвратят потенциалната опасност от незаконния трафик, незаконното придобиване и използване на ядрения материал и саботирането на ядрен материал и ядрени съоръжения и като отбелязват, че физическата защита срещу такива действия е станала предмет на повишена национална и международна загриженост,

ДЪЛБОКО ЗАГРИЖЕНИ във връзка с ескалацията на терористични актове в целия свят във всички техни форми и проявления и във връзка със заплахите, създавани от международния тероризъм и организираната престъпност,

УБЕДЕНИ, че физическата защита играе важна роля в подкрепа на целите за ядрено неразпространение и противодействие на тероризма,

КАТО ЖЕЛАЯТ чрез настоящата конвенция да съдействат за укрепването в целия свят на физическата защита на ядрения материал и ядрените съоръжения, използвани за мирни цели,

УБЕДЕНИ, че правонарушенията по отношение на ядрения материал и ядрените съоръжения предизвикват сериозна загриженост и че съществува остра необходимост от предприемане на подходящи и ефективни мерки, или от укрепване на съществуващите мерки, за да се осигури предотвратяването, разкриването и наказването на такива правонарушения,

КАТО ЖЕЛАЯТ да се засили още повече международното сътрудничество за разработване, в съответствие с националното законодателство на всяка държава участничка и с настоящата конвенция, на ефективни мерки за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения,

УБЕДЕНИ, че настоящата конвенция трябва да съдейства за безопасното използване, съхраняване и превозване на ядрения материал и безопасната работа на ядрените съоръжения,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че съществуват формулирани на международно равнище препоръки по обезпечаване на физическата защита, които периодично се обявяват и могат да служат като ориентация за съвременните способи за постигане на ефективни нива на физическа защита,

КАТО ПРИЗНАВАТ също, че ефективната физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения, използвани за военни цели, е отговорност на държавата, притежаваща такъв ядрен материал и ядрени съоръжения, и с разбирането, че такъв материал и съоръжения се намират и ще се намират и в бъдеще под строга физическа защита,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

За целите на настоящата конвенция:

а) „ядрен материал“ означава плутоний, с изключение на плутония с концентрация на изотопите над 80 % в плутоний-238; уран-233; уран, обогатен с изотопи уран-235 или уран-233; уран, съдържащ смес от изотопи, които се срещат в природата под форма, отличаваща се от рудата или рудните остатъци, и всякакъв материал, който съдържа един или повече от горепосочените елементи;

б) „уран, обогатен с изотопи 235 или 233“ означава уран, съдържащ изотопи уран-235 или уран-233 или и двата изотопа в такова количество, в което превишаването на процентното отношение на сумата на тези изотопи към изотопа уран-238 е по-високо, отколкото отношението на изотопа уран-235 към изотопа уран-238 в природата;

в) „международен превоз на ядрен материал“ означава превоз на партиди ядрен материал с всякакъв вид транспортни средства, които се изпращат извън пределите на държавата, от която произхожда товарът, започвайки от съоръжението на изпращача в тази държава и завършвайки до съоръжението на получателя в държавата краен получател;

г) „ядрено съоръжение“ означава съоръжение (включително прилежащи сгради и оборудване), в което се произвежда, преработва, използва, манипулира, съхранява или погребва ядрен материал, ако нанесена щета на едно такова съоръжение или действие, смущаващо работата му, би могло да доведе до освобождаването на значителни количества радиация или радиоактивен материал;

д) „саботаж“ означава всяко умишлено деяние, насочено срещу ядрено съоръжение или ядрен материал при неговото използване, съхраняване или превозване, което би могло пряко или косвено да застраши здравето и безопасността на персонала, гражданите или околната среда чрез излагане на облъчване или изхвърлянето на радиоактивни вещества.

Член 1A

Целите на настоящата конвенция са да се постигне и да се поддържа в целия свят ефективна физическа защита на ядрения материал, използван за мирни цели, и на ядрените съоръжения, използвани за мирни цели; да се предотвратят и да се противодейства на правонарушенията, свързани с такъв материал и съоръжения в целия свят, както и да се улесни сътрудничеството между държавите участнички за тези цели.

Член 2

1. Настоящата конвенция се прилага за ядрен материал, използван за мирни цели, при неговото използване, съхраняване или превозване, и за ядрени съоръжения, използвани за мирни цели, като членове 3 и 4 и член 5, параграф 4 от настоящата конвенция се прилагат за такъв ядрен материал само по време на международен превоз на ядрен материал.

2. Отговорността за създаването, въвеждането и поддържането на режим на физическа защита в рамките на държава участничка се носи изцяло от тази държава.

3. Освен изрично поетите ангажименти от държавите — страни по настоящата конвенция, нищо в настоящата конвенция не може да бъде изтълкувано като засягащо суверенните права на дадена държава.

4. а) Нищо в настоящата конвенция не засяга други права, задължения и отговорности на държавите участнички по силата на международното право, в частност целите и принципите на Хартата на Организацията на обединените нации и международното хуманитарно право;

б) Действията на въоръжените сили по време на въоръжен конфликт, както тези термини се разбират в международното хуманитарно право, които са уредени от това право, не се уреждат с настоящата конвенция, също както и действията, предприемани от военните сили на дадена държава в изпълнение на официалните им функции, доколкото са уредени с други разпоредби на международното право, не се уреждат с настоящата конвенция;

в) Нищо в настоящата конвенция не следва да се тълкува като правомерно позволение да се употребява сила или да се заплашва с употреба на сила срещу ядрен материал или ядрени съоръжения, използвани за мирни цели;

г) Нищо в настоящата конвенция не освобождава от отговорност за неправомерни в други отношения действия, нито ги прави правомерни, нито е пречка за привличане под отговорност на основание други правни актове.

5. Настоящата конвенция не се прилага за ядрен материал, използван или съхраняван за военни цели, нито за ядрени съоръжения, съдържащи такъв материал.

Член 2A

1. Всяка държава участничка създава, въвежда и поддържа подходящ режим за физическа защита, приложим за ядрен материал и ядрени съоръжения, намиращи се под нейната юрисдикция, с цел да:

а) защити от кражба и друго незаконно придобиване ядрения материал при неговото използване, съхраняване и превозване;

б) осигури предприемането на бързи и всеобхватни мерки, за да се установи местонахождението и когато е целесъобразно, да се върне липсващият или откраднат ядрен материал; когато материалът се намира извън територията ѝ, държавата участничка действа в съответствие с член 5;

в) защити ядрения материал и ядрените съоръжения срещу саботаж; и

г) смекчи или сведе до минимум радиологичните последствия от саботаж.

2. При прилагане на параграф 1 всяка държава участничка:

а) създава и поддържа законодателна и регулаторна рамка за управлението на физическата защита;

б) създава или определя компетентен(ни) орган(и), отговорен(ни) за прилагането на законодателната и регулаторната рамка; и

в) предприема други подходящи мерки, необходими за физическата защита на ядрения материал и ядрените съоръжения.

3. При изпълнение на задълженията по параграфи 1 и 2 всяка държава участничка, без да се засяга прилагането на която и да било друга разпоредба на настоящата конвенция, прилага, доколкото това е обосновано и практически осъществимо, следните основни принципи за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП А: ***Отговорност на държавата***

Отговорността за създаването, въвеждането и поддържането на режим за физическа защита в рамките на една държава е отговорност изцяло на тази държава.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Б: ***Отговорност по време на международен превоз***

Отговорността на една държава за осигуряването на достатъчна защита на ядрения материал се разпростира и върху международния му превоз, докато тази отговорност не се прехвърли по надлежния ред на друга държава, когато това е необходимо.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП В: ***Законодателна и регулаторна рамка***

Държавата носи отговорност за създаването и поддържането на законодателната и регулаторна рамка за управление на физическата защита. Тази рамка трябва да способства за установяването на приложими изисквания за физическа защита и да включва система за оценяване и лицензиране или други процедури за издаване на разрешения. Тази рамка трябва да включва система за инспектиране на ядрените съоръжения и превоза с цел проверка на съответствието с приложимите изисквания и условия на лицензия или друг разрешителен документ и за установяване на механизъм за обезпечаване спазването на приложимите изисквания и условия, в това число ефективни санкции.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Г: ***Компетентен орган***

Държавата трябва да създаде или определи компетентен орган, който да е отговорен за прилагането на законодателната и регулаторна рамка и да разполага с нужните правомощия, компетенции и финансови и човешки ресурси за изпълнение на възложените му отговорности. Държавата трябва да предприеме мерки за осигуряване на ефективна независимост между функциите на компетентния държавен орган и тези на всяка друга структура, на която са възложени функции по насърчаване на прилагането или в сферата на използването на ядрената енергия.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Д: ***Отговорност на притежателите на лицензи***

Отговорностите по прилагането на различните елементи на физическата защита в рамките на една държава трябва да бъдат ясно определени. Държавата трябва да гарантира, че основната отговорност за прилагането на физическата защита на ядрения материал или ядрените съоръжения лежи върху притежателите на съответните лицензи или друг вид разрешителни документи (например оператори или товароизпращачи).

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Е: ***Култура по сигурността***

Всички организации, участващи във въвеждането на физическата защита, трябват да отделят дължимото приоритетно внимание на културата по сигурността, на нейното развитие и поддържане, необходими, за да се осигури ефективното ѝ въвеждане в цялата организация.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Ж: ***Заплаха***

Физическата защита на държавата трябва да се основава на провежданата от държавата текуща оценка на заплахата.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП З: ***Степенуван подход***

Изискванията към физическата защита трябва да се основават на степенуван подход, който взема под внимание текущата оценка на заплахата, относителната атрактивност, характера на материала и възможните последствия, свързани с непозволеното изземване на ядрен материал и със саботаж срещу ядрен материал или ядрени съоръжения.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП И: ***Защита в дълбочина***

Държавните изисквания за физическа защита трябва да отразяват подход, включващ няколко нива и методи на защита (конструктивни или други инженерно-технически, кадрови и организационни), които противникът трябва да преодолее или да заобиколи, за да постигне целите си.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Й: ***Осигуряване на качеството***

Следва да бъдат създадени и да се осъществяват политика и програми за осигуряване на качеството, за да се гарантира, че са удовлетворени специфичните изисквания за всички дейности, важни за физическата защита.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП К: ***Планове за действие в извънредни ситуации***

С цел предприемане на ответни мерки в случай на непозволено изземване на ядрен материал или саботаж на ядрени съоръжения или ядрен материал, или опит за такива, всички притежатели на лицензи и съответните компетентни органи трябва да изготвят и съответно отработят планове за действие в извънредни (аварийни) ситуации.

ОСНОВЕН ПРИНЦИП Л: ***Поверителност***

Държавата следва да въведе изисквания по отношение на опазването на поверителността на информацията, чието непозволено разкриване може да компрометира физическата защита на ядрения материал и ядрените съоръжения.

4. а) Разпоредбите на настоящия член не се прилагат за ядрен материал, за който държавата участничка основателно е решила, че няма нужда да бъде обект на режима за физическа защита, установен съгласно параграф 1, като се вземат предвид характерът на материала, неговото количество и относителна атрактивност, възможните радиологични и други последствия, свързани с всяко непозволено действие, насочено срещу него, и текущата оценка на заплахата срещу него;

б) Ядреният материал, който не попада в обхвата на разпоредбите на настоящия член съгласно буква а), следва да бъде защитен в съответствие с практиките за предпазливо боравене.

Член 3

Всяка държава участничка, в рамките на своето национално законодателство и в съответствие с международното право, взема съответните мерки, за да гарантира, доколкото е възможно, че по време на международен превоз ядреният материал, който се намира в пределите на страната или на борда на кораб или самолет, пътуващ под нейна юрисдикция, ако такъв кораб или самолет участва в превозването в страната или извън нея, ще бъде защитаван в съответствие с равнищата, описани в приложение 1.

Член 4

1. Никоя държава участничка не изнася или не разрешава да се изнася ядрен материал, ако тази държава участничка не е получила гаранции, че по време на международния превоз на ядрения материал този материал ще бъде защитен в съответствие с равнищата, описани в приложение I.

2. Никоя държава участничка не внася или не разрешава да се внася ядрен материал от която и да е държава, която не е страна по настоящата конвенция, ако държавата участничка не е получила гаранции, че по време на международния превоз на ядрения материал този материал ще бъде защитен в съответствие с равнищата, описани в приложение I.

3. Никоя държава участничка не разрешава транзитен превоз на своята територия на ядрен материал по суша или по вътрешните водни пътища или чрез своите аерогари или морски пристанища между държави, които не са страни по настоящата конвенция, ако същата държава участничка не е получила гаранции в границите на възможното, че по време на международния превоз на ядрения материал този ядрен материал ще бъде защитен в съответствие с равнищата, описани в приложение I.

4. Всяка държава участничка прилага в рамките на своето национално законодателство равнищата на физическа защита, описани в приложение I, по отношение на ядрения материал, който се превозва от едно място в тази държава на друго място в същата държава през международни води или въздушно пространство.

5. Държавата участничка, отговорна за получаване на гаранции, че ядреният материал ще бъде защитен в съответствие с равнищата, описани в приложение I, съгласно параграфи 1—3, определя и предварително уведомява държавите, през чиито територии се предвижда да се превозва ядреният материал по суша или по вътрешните водни пътища или в чиито аерогари или морски пристанища се предвижда влизането на ядрения материал.

6. Отговорността за получаване на гаранциите по параграф 1 може да бъде прехвърлена по взаимно съгласие върху държавата участничка, ангажирана в превоза като държава вносителка.

7. Нищо в настоящия член не следва да бъде тълкувано като каквото и да било засягане на териториалния суверенитет и юрисдикцията на държава, включително суверенитета и юрисдикцията над нейното въздушно пространство и териториалните ѝ води.

Член 5

1. Държавите участнички определят и взаимно се информират, непосредствено или чрез Международната агенция по атомна енергия, за службите за връзка помежду им по въпроси, попадащи в обхвата на настоящата конвенция.

2. В случай на кражба, грабеж или всяко друго незаконно присвояване на ядрен материал или реална опасност от такива действия държавите участнички, в съответствие със своето национално законодателство, осигуряват максимално сътрудничество и оказват помощ за връщането и защитата на такъв материал на всяка държава, която се обръща към тях с подобна молба. В частност:

а) държавата участничка взема съответни мерки за възможно най-бързото информиране на другите заинтересовани според нея държави във връзка с всяка кражба, грабеж или друга незаконна форма на присвояване на ядрен материал или във връзка с реална опасност от такива действия, а също и за информиране, когато това е необходимо, на Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации;

б) при това, при необходимост заинтересованите държави участнички обменят информация помежду си, с Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации за осигуряване защитата на застрашен ядрен материал, проверка на целостта на транспортния контейнер или връщане на незаконно присвоен ядрен материал и следва да:

i) координират своите усилия по дипломатически и други съгласувани канали;

ii) оказват помощ, ако им е поискана такава;

iii) осигуряват връщането на възстановен ядрен материал, присвоен или загубен в резултат на гореспоменатите събития.

Начините за осъществяване на такова сътрудничество се определят от заинтересованите държави участнички.

3. В случай на реална заплаха от саботаж на ядрен материал или ядрено съоръжение или в случай на саботаж на последните държавите участнички си сътрудничат в максимално възможна степен в съответствие с националното си законодателство и при спазване на съответните им международноправни задължения, както следва:

а) ако държава участничка има информация за реална заплаха от саботаж на ядрен материал или ядрено съоръжение в друга държава, тя взима решение да се предприемат съответните стъпки, за да информира възможно най-бързо за тази заплаха въпросната държава, а когато е необходимо, и Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации, с цел да се предотврати саботажът;

б) в случай на саботаж на ядрен материал или ядрено съоръжение в държава участничка и ако по нейна преценка е възможно други държави да бъдат радиологично засегнати, тази държава, без с това да се засягат другите ѝ задължения по международното право, предприема съответните стъпки, за да информира възможно най-бързо държавата(ите), която(ито) е вероятно да бъде(ат) радиологично засегната(и) и за да информира, когато е необходимо, Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации, с цел да се сведат до минимум или смекчат радиологичните последствия от него;

в) ако в контекста на букви а) и б) държава участничка поиска помощ, всяка държава участничка, към която е отправено искане за помощ, незабавно взема решение и уведомява молещата държава пряко или чрез Международната агенция по атомна енергия дали е в състояние да окаже исканата помощ, както и за обхвата и условията на помощта, която може да бъде оказана;

г) координацията на сътрудничеството по букви от а) до в) се осъществява по дипломатически и други съгласувани канали. Средствата за осъществяване на това сътрудничество се определят от заинтересованите държави участнички на двустранна или многостранна основа.

4. Държавите участнички надлежно си сътрудничат и провеждат консултации помежду си, пряко или чрез Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации, за получаване на препоръки относно организацията, експлоатацията и подобряването на системите за физическа защита на ядрения материал в процеса на международния му превоз.

5. Държава участничка може надлежно да провежда консултации и да си сътрудничи с други държави участнички, пряко или чрез Международната агенция по атомна енергия и другите съответни международни организации, за получаване на препоръки относно организацията, експлоатацията и подобряването на националната си система за физическа защита на ядрения материал при неговото използване, съхраняване и превозване вътре в самата държава, както и на ядрените съоръжения.

Член 6

1. Държавите участнички вземат съответните мерки, съвместими с националното им законодателство, за защита на секретността на всяка поверителна информация, която те получават по силата на разпоредбите на настоящата конвенция от друга държава участничка или чрез участие в дейност, проведена за целите на прилагането на настоящата конвенция. Ако държавите участнички предоставят поверителна информация на международни организации или държави, които не са страни по настоящата конвенция, следва да бъдат взети мерки за обезпечаване опазването на тайната на тази информация. Държава участничка, която е получила поверителна информация от друга държава участничка, може да предоставя тази информация на трети страни само със съгласието на другата държава участничка.

2. Съгласно условията на настоящата конвенция от държавите участнички не се изисква да предоставят каквато и да било информация, която те нямат право да дават съгласно своето национално законодателство или която може да застраши сигурността на заинтересованата държава или физическата защита на ядрения материал или ядрените съоръжения.

Член 7

1. Преднамереното извършване на:

а) действие без разрешение на компетентните органи, като получаване, притежаване, използване, предаване, видоизменяне, унищожаване или разпръсване на ядрен материал, което причинява или може да причини смърт или сериозна телесна повреда на лица или значителна щета на собственост или на околната среда;

б) кражба на ядрен материал или присвояването му чрез грабеж;

в) присвояване или получаване на ядрен материал чрез измама;

г) действие, което представлява пренасяне, изпращане или преместване на ядрен материал във или извън дадена държава без разрешение на компетентните органи;

д) действие, насочено срещу ядрено съоръжение, или действие, представляващо намеса в дейността на ядрено съоръжение, при което правонарушителят причинява преднамерено или със съзнанието, че действието вероятно ще причини смърт или сериозна телесна повреда на лица или съществени щети на собственост или на околната среда чрез излагане на радиоактивно лъчение или изхвърляне на радиоактивни вещества, освен ако действието не е предприето в съответствие с националното законодателство на държавата участничка, на чиято територия се намира ядреното съоръжение;

е) действие, представляващо искане на ядрен материал чрез заплаха или употреба на сила или друга форма на сплашване;

ж) заплашване:

i) да се използва ядрен материал за причиняване на смърт или сериозна телесна повреда на лица или значителна щета на собственост или на околната среда, или да се извърши правонарушението, описано в буква д); или

ii) да се извърши правонарушението, описано в букви б) и д), за да бъде принудено(а) физическо или юридическо лице, международна организация или държава да извърши или да се въздържи от извършването на някакво действие;

з) опит за извършване на някое от правонарушенията, описани в букви от а) до д);

и) действие, представляващо участие в някое от правонарушенията, описани в букви от а) до з);

й) действие от лице, което организира или ръководи други с цел извършване на някое от правонарушенията, описани в букви от а) до з); и

к) действие, което способства за извършването на някое от правонарушенията, описани в букви от а) до з), от група от хора, действащи с обща цел; такова действие е преднамерено и се извършва:

i) или с цел поддържане на престъпната дейност или престъпната цел на тази група, когато такава дейност или цел включва извършването на някое от правонарушенията, описани в букви от а) до ж);

ii) или със съзнание за намерението на групата да извърши някое от правонарушенията, описани в букви от а) до ж), се обявява от всяка държава участничка за правонарушение, наказуемо според националното ѝ законодателство.

2. Всяка държава участничка предвижда за наказване на правонарушенията, описани в настоящия член, подходящи санкции, които отчитат тяхната сериозност.

Член 8

1. Всяка държава участничка взема необходимите мерки за прилагане на своята юрисдикция за правонарушенията, посочени в член 7, в следните случаи:

а) когато правонарушението е извършено на територията на тази държава или на борда на кораб или самолет, регистриран в тази държава;

б) когато предполагаемият извършител е гражданин на тази държава.

2. Освен това всяка държава участничка взема необходимите мерки за прилагане на юрисдикцията си за тези правонарушения в случаите, когато предполагаемият извършител се намира на нейната територия и тя не го предава в съответствие с член 11 на нито една от държавите, посочени в параграф 1.

3. Настоящата конвенция не изключва каквато и да било наказателна юрисдикция, осъществявана съгласно националното законодателство.

4. Освен държавите участнички, посочени в параграфи 1 и 2, всяка държава участничка може в съответствие с международното право да прилага своята юрисдикция за правонарушенията, посочени в член 7, когато участва в международен превоз на ядрен материал в качеството на изнасяща или внасяща държава.

Член 9

След като се убеди в наличието на достатъчно основания за това, държавата участничка, на чиято територия се намира предполагаемият извършител, взема съответните мерки, включително и задържане под стража, съгласно своето национално законодателство, за да осигури явяването му в съда или неговото предаване. Мерките, взети съгласно настоящия член, незабавно се довеждат до знанието на държавите, от които се изисква да приложат своята юрисдикция в съответствие с член 8, а когато това е необходимо, и на всички останали заинтересовани държави.

Член 10

Ако държавата участничка, на чиято територия се намира предполагаемият извършител, не го предаде без каквито и да било изключения и без неоправдано забавяне, тя следва да предаде делото на своите компетентни органи за целите на наказателното преследване по процедура в съответствие със законодателството на тази държава.

Член 11

1. Изброените в член 7 правонарушения се разглеждат като правонарушения, свързани с предаване на правонарушителите, включени във всеки договор за предаване, съществуващ между държавите участнички. Държавите участнички се задължават да включат тези правонарушения във всички последващи договори за предаване, които ще бъдат сключени помежду им.

2. Ако държава участничка, обвързваща предаването на правонарушителя с наличието на такъв договор, получи искане за предаване от друга държава участничка, с която не е обвързана чрез договор за предаване, тя може при желание да разглежда настоящата конвенция като юридическа основа за предаването във връзка с такива правонарушения. Предаването се подчинява на другите условия, предвидени в законодателството на държавата, която е получила искането.

3. Държавите участнички, които не обвързват предаването на правонарушителите с наличие на договор, признават тези правонарушения като правонарушения, свързани с предаване помежду им, при условията, предвидени в законодателството на държавата, получила искането.

4. Всяко от правонарушенията се разглежда за целите на предаването, осъществявано между държавите участнички, като правонарушение, извършено не само на мястото, където е станало, но също и на територията на държавите участнички, от които се изисква да приложат своята юрисдикция в съответствие с член 8, параграф 1.

Член 11A

Никое от правонарушенията, посочени в член 7, не се разглежда за целите на предаването или взаимната правна помощ като политическо правонарушение или като правонарушение, свързано с политическо правонарушение, или като правонарушение, извършено с политически мотиви. Поради това искането за предаване или за взаимна правна помощ, свързано с такова правонарушение, не може да бъде отхвърлено с единствения мотив, че то засяга политическо правонарушение или правонарушение, свързано с политическо правонарушение, или правонарушение, извършено с политически мотиви.

Член 11Б

Нищо в настоящата конвенция не се тълкува като налагащо задължение за предаване на дадено лице или за предоставяне на взаимна правна помощ, ако държавата участничка, получила искането, има съществени основания да вярва, че искането за предаване за правонарушения по член 7 или за взаимна правна помощ по отношение на такива правонарушения е отправено с цел да се преследва по съдебен път или да се накаже това лице заради неговата раса, вероизповедание, националност, етнически произход или политически възгледи, или че удовлетворяването на искането би навредило на положението на този човек по някоя от тези причини.

Член 12

На всяко лице, по отношение на което се води съдебно дирене във връзка с което и да било от правонарушенията, посочени в член 7, се гарантира справедливо отношение през всички етапи на съдебното дирене.

Член 13

1. Държавите участнички си оказват една на друга максимално съдействие във връзка с наказателни производства, образувани по отношение на правонарушенията, посочени в член 7, включително и по отношение на предоставяне на намиращите се на тяхно разположение доказателства, необходими за целите на наказателното преследване. Във всички случаи се прилага законодателството на държавата, получила молба за съдействие.

2. Разпоредбите на параграф 1 от настоящия член не засягат задълженията по който и да е друг двустранен или многостранен договор, който урежда или ще урежда напълно или частично взаимната помощ по наказателни дела.

Член 13А

Нищо в настоящата конвенция не засяга предаването на ядрена технология за мирни цели, което се предприема, за да подсили физическата защита на ядрен материал и ядрени съоръжения.

Член 14

1. Всяка държава участничка информира депозитаря за своите законови и подзаконови актове, които се отнасят до прилагането на настоящата конвенция. Депозитарят периодично изпраща такава информация до всички държави участнички.

2. Държавата участничка, в която е започнато наказателно преследване срещу предполагаем извършител на правонарушение, най-напред в рамките на възможното уведомява за окончателния резултат от съдебното следствие непосредствено заинтересованите държави. Държавата участничка също съобщава за окончателното решение на депозитаря, който информира всички държави участнички.

3. Ако правонарушението касае ядрен материал по време на неговото използване, съхраняване или превозване, а предполагаемият извършител и ядреният материал остават на територията на държавата участничка, в която е извършено правонарушението, или ако правонарушението касае ядрено съоръжение и предполагаемият извършител остане на територията на държавата участничка, в която е било извършено правонарушението, нищо в настоящата конвенция няма да се тълкува като изискване към тази държава участничка да предоставя информация относно наказателното производство във връзка с това правонарушение.

Член 15

Приложенията съставляват неразделна част от настоящата конвенция.

Член 16

1. Пет години след влизането в сила на изменението, прието на 8 юли 2005 г., депозитарят свиква конференция на държавите участнички за разглеждане на въпроса за изпълнението на настоящата конвенция и за съответствието на нейния преамбюл, на целата ѝ оперативна част и на приложенията ѝ със съществуващата в момента ситуация.

2. Впоследствие, не по-често от веднъж на пет години, мнозинството от държавите участнички може да изиска свикването на следващи конференции със същата цел, като се обърне със съответното предложение към депозитаря.

Член 17

1. В случай на спор между две или повече държави участнички относно тълкуването или прилагането на настоящата конвенция тези държави участнички провеждат съвместни консултации с цел уреждане на спора чрез преговори или чрез други мирни способи за разрешаване на спорове, приемливи за всички страни по спора.

2. Всеки спор от подобен характер, който не може да бъде разрешен по посочените в параграф 1 начини, по молба на която и да е страна, участваща в спора, се предава на арбитраж или се отнася до Международния съд за вземане на решение. При предаване на спора на арбитраж, ако в продължение на шест месеца след постъпването на молбата страните, участващи в спора, не се споразумеят относно организацията на арбитражното дело, една от страните може да се обърне с молба към председателя на Международния съд или към генералния секретар на ООН да назначи един или повече арбитри. В случай на противоречиви молби на страните, участващи в спора, отнасянето на въпроса до генералния секретар на ООН има приоритет.

3. Всяка държава участничка може по време на подписването, ратифицирането, приемането или одобряването на настоящата конвенция или присъединяването към нея да заяви, че не се счита обвързана с едната или и с двете процедури за разрешаване на спорове, предвидени в параграф 2. Другите държави участнички не са обвързани с процедура за разрешаване на спорове, предвидена в параграф 2, по отношение на държавата участничка, направила резерва по тази процедура.

4. Всяка държава участничка, която е направила резерва съгласно параграф 3, може по всяко време да я оттегли чрез уведомление до депозитаря.

Член 18

1. Настоящата конвенция ще бъде открита за подписване от всички държави в седалището на Международната агенция по атомна енергия във Виена и в седалището на Организацията на обединените нации в Ню Йорк от 3 март 1980 г. до влизането ѝ в сила.

2. Настоящата конвенция подлежи на ратифициране, приемане или одобряване от държавите, които са я подписали.

3. След влизането ѝ в сила настоящата конвенция ще бъде открита за присъединяване за всички държави.

4. а) Настоящата конвенция ще бъде открита за подписване или присъединяване от международните организации и регионалните организации с интеграционен или друг характер, при условие че всяка такава организация се състои от суверенни държави и е компетентна да води преговори, да сключва и да прилага международни споразумения по въпросите, обхванати от настоящата конвенция;

б) По въпросите от тяхната компетентност тези организации от свое име упражняват правата и изпълняват задълженията, които настоящата конвенция приписва на държавите участнички;

в) Когато става страна по настоящата конвенция, същата организация изпраща на депозитаря декларация, в която се посочва кои държави са нейни членки и кои членове от настоящата конвенция не се прилагат към нея;

г) Такава организация не разполага със собствен глас в допълнение към гласовете, които имат държавите участнички в нея.

5. Документите за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване се предават за съхранение на депозитаря.

Член 19

1. Настоящата конвенция влиза в сила на тридесетия ден след датата на предаване за съхранение на депозитаря на двадесет и първия инструмент за ратифициране, приемане или одобряване.

2. За всяка държава, която ратифицира, приема, одобрява или се присъединява към настоящата конвенция след датата на депозиране на двадесет и първия инструмент за ратифициране, приемане или одобряване, конвенцията влиза в сила на тридесетия ден след депозирането от страна на тази държава на нейния документ за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване.

Член 20

1. Без да се засягат разпоредбите на член 16, държава участничка може да предложи изменения на настоящата конвенция. Предложеното изменение се изпраща на депозитаря, който незабавно го препраща на всички държави участнички. Ако мнозинството от държавите участнички поиска от депозитаря да се свика конференция за разглеждане на предложените изменения, депозитарят кани всички държави участнички на такава конференция, която се открива не по-рано от 30 дни след изпращането на поканите. Всяко изменение, прието на конференцията с мнозинство от две трети от гласовете на държавите участнички, незабавно се разпраща от депозитаря на всички държави участнички.

2. Изменението влиза в сила за всяка държава участничка, която е предала за съхраняване инструмент за ратифициране, приемане или одобряване на изменението, на тридесетия ден след датата, на която две трети от държавите участнички са предали инструментите си за ратифициране, приемане или одобряване за съхраняване от депозитаря. След това изменението влиза в сила за всяка друга държава участничка от деня на предаването от тази държава за съхраняване на нейния инструмент за ратифициране, приемане или одобряване на изменението.

Член 21

1. Всяка държава участничка може да денонсира настоящата конвенция чрез писмено уведомление до депозитаря.

2. Денонсирането влиза в сила сто и осемдесет дни след датата на получаване на уведомлението от депозитаря.

Член 22

Депозитарят незабавно уведомява всички държави:

а) за всяко подписване на настоящата конвенция;

б) за всяко предаване за съхраняване на инструмент за ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване;

в) за всяка резерва или оттегляне на такава резерва съгласно член 17;

г) за всяко съобщение, направено от организация в съответствие с член 18, параграф 4, буква в);

д) за влизането в сила на настоящата конвенция;

е) за влизането в сила на всяко изменение на настоящата конвенция; и

ж) за всяко денонсиране, обявено съгласно член 21.

Член 23

Оригиналът на настоящата конвенция, чиито текстове на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език са еднакво автентични, се предава за съхранение на генералния директор на Международната агенция по атомна енергия, който изпраща заверени копия от конвенцията на всички държави.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Равнища на физическа защита, използвани при международен превоз на ядрения материал, класифициран в приложение II

1. Равнищата на физическа защита на ядрения материал по време на съхраняване, свързано с международен превоз на ядрен материал, включват:

   а) за материали от категория III – съхраняване в пределите на зона, достъпът до която се контролира;

   б) за материали от категория II – съхраняване в пределите на зона, която се намира под постоянно наблюдение от охрана или от електронни прибори, обкръжена от физическа бариера с ограничен брой входни пунктове при съответен контрол, или в пределите на каквато и да е друга зона с аналогично равнище на физическа защита;

   в) за материали от категория I – съхраняване в пределите на защитена зона, както е определена по-горе за материали от категория II, достъпът до която освен това е разрешен само за лица, чиято благонадеждност е установена, и която се намира под наблюдение на охрана, поддържаща постоянна тясна връзка със съответните сили за реагиране. Целта на конкретните мерки, които се вземат при такива случаи, е откриване и предотвратяване на всякакви нападения, неразрешен достъп или неразрешено изземване на материал.

2. Равнищата на физическа защита на ядрения материал по време на международен превоз включват:

   а) за материали от категории II и III превозът се извършва, като се вземат специални предпазни мерки, включително предварителна договореност между изпращача, получателя и превозвача и предварителна договореност между физическите или юридическите лица, намиращи се под юрисдикцията и ръководещи се от правните норми на изнасящите и внасящите държави, която определя времето, мястото и процедурата за предаване на отговорността при превоза;

   б) за материали от категория I превозът се извършва, като се вземат специални предпазни мерки, както са определени по-горе за превоз на материали от категория II и III, и освен това под постоянното наблюдение на охраната и при условия, които осигуряват тясна връзка със съответните сили за реагиране;

   в) за природния уран във форма, различна от формата на руда или рудни остатъци, защитата при превоза на количества, превишаващи 500 кг, включва предварително уведомяване за превоза, в което се посочват видът на транспорта, предполагаемото време на пристигане и потвърждението за получаване на товара.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица: Класификация на ядрения материал

Материал	Форма	Категория		
		I	II	III (в)
1. Плутоний (а)	Необлъчен (б)	2 kg или повече	По-малко от 2 kg, но повече от 500 g	500 g или по-малко, но повече от 15 g
2. Уран-235	Необлъчен (б)			
	— Уран, обогатен с 20 % ^{235}U или повече	5 kg или повече	По-малко от 5 kg, но повече от 1 kg	1 kg или по-малко, но повече от 15 g
	— Уран, обогатен с 10 % ^{235}U, но по-малко от 20 %		10 kg или повече	По-малко от 10 kg, но повече от 1 kg
	— Уран, обогатен до над естествените нива, но по-малко от 10 % ^{235}U			10 kg или повече
3. Уран-233	Необлъчен (б)	2 kg или повече	По-малко от 2 kg, но повече от 500 g	500 g или по-малко, но повече от 15 g
4. Облъчено гориво			Обеднен или природен уран, торий или нискообогатено гориво (със съдържание на делящи се изотопи, по-малко от 10 %) (г), (д)	

(а) Всеки плутоний, с изключение на плутония, чиято изотопна концентрация превишава 80 % по плутоний 238.

(б) Материал, необлъчен в реактора, или материал, облъчен в реактора, но с равнище на облъчване, равно или по-малко от 1 грей/ч (100 рад/ч) на разстояние един метър без защита.

(в) Количествата, непопадащи в категория III, и природният уран следва да бъдат защитени в съответствие с практиките за предпазливо боравене.

(г) Въпреки че се препоръчва даденото равнище на защита, държавите могат, изхождайки от конкретните обстоятелства, да определят друга категория на физическа защита.

(д) Друго гориво, което преди облъчването, в зависимост от първоначалния състав на делящия се материал, е попаднало в категория I или II, може да бъде понижено по равнище не повече от една категория, ако равнището на излъчване на горивото надвишава 1 грей/ч (100 рад/ч) на разстояние 1 м без защита.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Декларация на Европейската общност за атомна енергия, съгласно член 18, параграф 4 и член 17, параграф 3 от конвенцията

Понастоящем в Европейската общност за атомна енергия членуват следните държави: Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Общността декларира, че членове 8—13 и член 14, параграфи 2 и 3 от Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения не се прилагат за нея.

Освен това съгласно член 17, параграф 3 от конвенцията Общността декларира също, че тъй като само държави могат да бъдат страни по дела пред Международния съд, Общността е обвързана само с арбитражната процедура, посочена в член 17, параграф 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

ПЪЛНОМОЩНО

Аз, долуподписаният, ..., член на Комисията на Европейските общности, отговарящ за външните отношения и европейската политика на добросъседство, с настоящото потвърждавам назначаването на:

Г-н/г-жа .....

ръководител на Делегацията на Европейската комисия

към международните организации във Виена

който/която да депозира при генералния директор на Международната агенция по атомна енергия, от името на Европейската общност за атомна енергия, инструмента за присъединяване към Конвенцията за физическа защита на ядрения материал и ядрените съоръжения.

Брюксел,